

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת תדריע מצורע תשכ"א

אז מה התוכניות שלך להערב? אשתי ואני ההולכים לקנות משקפים. ומה אמר כך? אחר כך נראה.
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

מחלה רוחנית?

פרשיות השבוע 'תזריע' ו'מצרע' עוסקות בעקר בנגעי הצרעת. הצרעת היתה מחלה מאוד משנה, כי מצד אחד היא פגעה בגוף האדם - כמו כל מחלה - אך מצד שני, במקום שהאדם המצרע ילך לרופא, הוא היה צריך ללכת לפהו שיחליט אם הוא טמא או טהור. מה הקשר בין מחלה גופנית לבין הלכות טמאה וטהרה?

חכמינו מלמדים אותנו שהצרעת באמת לא היתה סתם מחלה. זו היתה מחלה 'רוחנית', שנבעה ישירות ממעשים רעים של האדם. לכן המחלה הזו היתה קימת רק בתקופות בהן עם ישראל התנהל ברמה רוחנית גבוהה, ומי שהיה חוטא לפעמים היה נענש בצרעת.

גם בימינו שהצרעת אמנם אינה קימת, עדין נתן ללמד מהצרעת שהמעשים שלנו משפיעים גם על העולם הרוחני וגם על העולם הגשמי. כדי שנחיה בעולם טוב וישר יותר, עלינו לנהג בדרך טובה כלפי אלוהים וכלפי האנשים שסביבנו!

שאלות בפרשה

1. באיזה יום עורכים ברית מילה לתינוק?
2. אם המצורע הפך כולו ללבן בגלל הצרעת - מה דינו?
3. מה ההבדל בין "קרחת" לבין "גבחת" לפי רש"י?
4. מה מביא המצורע ביום טהרתו?
5. הזכירו 2 סוגי צרעת נוספים מלבד צרעת הגוף?
6. מהי משמעות הביטוי שהנאג 'פרח'?
7. מה פירוש המילה 'פשה'?

חידת חדגא:

מה ההבדל בין צבע ה"ירקרק" בלשוננו, ל"ירקרק" שבתורה?

חידת פולקע:

מצאו 2 מקומות בתורה בהן הוזכרו אנשים שהצטרעו!

תכזורת הפרשה

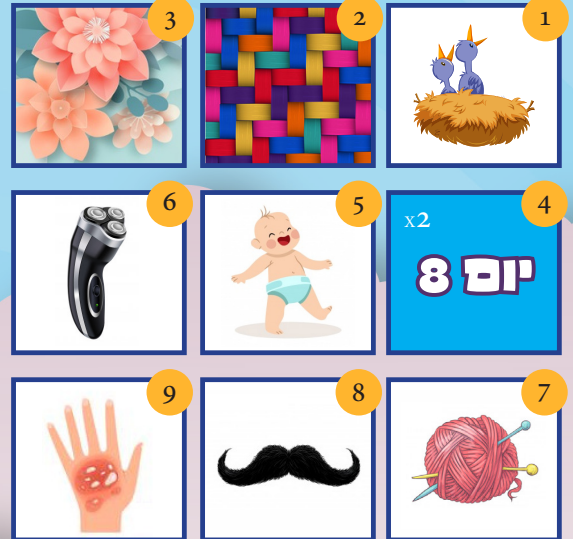
שימו לב! מילה אחת מאוצר המילים חסרה בתפזורת. גלו את המילה!

ע	נ	ד	כ	ע	ב	ג	ר	ד	ר	ק	ש	ל	ד
ת	מ	א	ח	ה	ז	ת	ט	ש	ט	י	פ	ע	צ
ה	ז	ק	א	י	נ	י	ב	א	ה	ו	ה	פ	פ
ו	י	מ	ר	ט	נ	ג	ע	מ	ג	צ	ר	ע	ת
ל	ו	י	פ	ב	י	י	ע	מ	ז	ס	י	ה	כ
ט	ח	ד	ש	א	ר	נ	מ	י	ק	ש	מ	ג	מ
ר	מ	ג	ל	ז	צ	ק	א	ש	מ	ח	ב	ב	נ
מ	כ	ב	ת	ת	ט	צ	ד	ק	ה	ק	ס	ג	ז
ק	צ	ב	ר	י	ת	מ	י	ל	ה	מ	ט	ד	י
ז	ח	ו	ת	ו	נ	ב	ר	ק	ת	כ	ו	ז	ק
ג	ו	ז	ר	כ	כ	ז	ל	ק	ב	ח	פ	י	ע
ד	א	ד	ע	ע	ס	ע	ק	ו	נ	צ	ה	י	ב

תזריע
ביום השמיני
ברית מילה
מצורע
צרעת
נגעים
טומאה
טהרה
כהן
צפורים
קרבנות
בגדים
בתים
זב

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

ערבות הדדית סיפור לשבת

- מישהו יודע למה הצריכים את המקשה ארוך במקלדת?
- קנגרו יכול לקפוץ יותר גבוה ממגדל האייפל? תשובה: ברור שכן כי מגדל
האייפל לא יודע לקפוץ.
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

הלך האפר אל הלול, תפס את התרנגולת, שחט אותה, והכין מרק עוף משבח.

למרות זאת מצבה של האשה לא השתפר, הארס פעפע בה וגרם לה לחלשה ולתחושות לא טובות.

כלם באו לבקר ולדרש בשלומה של האשה, הקרובים עמדו סביב למסתה ונסו לסייע, הבית מוצף היה באנשים טובים שבאו לעזר, והאפר נאלץ לכבדם ולשחט להם כבש כדי להאכיל את כלם.

מספר ימים חלפו ומצבה של האשה הלך והדרדר, מערכות הגוף שלה קרסו והיא מתה.

האפר ערך לאשתו הלוויה המונית, מאות קרובי משפחה חברים ושכנים באו להשתתף בהלוויה. כמנהג המקום ערך הבעל סעודה גדולה לכבודם, שחט את הפרה ולמנה עקרית הגיש להם בשר משבח.

הסינים מסכמים את הספור העממי במוסר השכל: בפעם הבאה שאתה שומע על צרה של אחר, אל תלגלג. האיום הכי קטן על מישהו, עלול להתפתח לסכון גדול לכלם...

• • •

קשה להסביר לאדם אגואיסט מה משמעותה של ערבות הדדית, הוא לא בדיוק מבין מדוע צריך לכאב לו שלשני רע, הוא גם לא מצליח למצא סבה טובה לצאת מגדרו ולנסות לסייע למישהו שהוא לא בדיוק מכיר. כשהוא שומע על רעידת אדמה בתרפיה זה מעניין את הסבתא שלו, ואפילו אסון בסדר גדל של צונאמי שהורג עשרות אלפי איש לא בדיוק מצליח להוציא אותו משלוחו האגואיסטית.

המנחם 'כל ישראל ערבים זה לזה' נשמע לו כהמלצה בלבד, ללא כל קשר למציאות היומיומית, הוא חי לו את חזיו השלולים מסתגר בקונכייתו ומתעלה מעל למצוקות הסביבה, 'העקר שאני בסדר' הוא אומר.

לך ותסביר לאדם כזה, שאנחנו באמת קשורים זה בזה, כל אחד משפיע על כלם, וכלם משפיעים על כל אחד, הן כבני אדם בעולם אחד החיים יחד, ובפרט פיהודים הערבים זה לזה מבחינה רוחנית פנימית. ואולי מה שהסינים הבינו, יוכל לעזר גם למי שלא מבין.

באדיבות "שלום לעם"

באחד הכפרים בסין, בתוך בית כפרי שבחנה גדולה הציץ עכבר קטן דרך סדק מאחורי הארון, וראה את האפר ואשתו פותחים חבילה גדולה. לקס העכבר את שפתיו בתאונות 'המממממ..... בודאי יש משהו טעים מאד בחבילה הזאת'.

למרבה חרדתו הוא רואה את האפר מוציא מתוך החבילה מלכדת עכברים גדולה ומשכללת. הוא עושה אחורה פנה, נכנס לסדק שבקיר וממהר לצאת החוצה אל מרחבי החנה. נסער ונרגש הוא מספר לכל מי שרק שומע: 'יש בבית מלכדת עכברים!'

התרנגולת שמעה אותו צועק ובקשה קצת שקט:

'ממש לא מעניינת אותי המלכדת, זו לא בעיה שלי, אני לא מתכננת אפילו לחשב על זה, זה לא קשור אלי ולא אכפת לי, אז בבקשה תפסיק לצעק לי באוזן'.

עזב העכבר את הלול ורך לדיר שם פגש את הכבשה לועסת בשלוח את מזונה: 'הי, את יודעת, יש בבית מלכדת עכברים! הכבשה הייתה קצת יותר סמפטית מהתרנגול:

'אני ממש מצטערת בשבילה, עכבר יקר, אבל זה לא בדיוק מטריד אותי, אני לא חושבת שאני יכולה לעשות משהו בנדון'.

העכבר לא ותר. אולי אצל הפרה ימצא יותר הבנה. הוא רץ אליה וקרא:

'יש בבית מלכדת עכברים, יש בבית מלכדת עכברים!'

והפרה צחקה עליו:

'ממש מעורר דאגה... טוב שאמרתי לי, אני אדע להזהר שלא להכנס למלכדת העכברים שלך... חה... חה... חה... ועכשו תלך מפה ותן לי להתעסק בעניינים חשובים יותר'.

עצוב, מאכזב ומתסכל מההתעניינות של ידידיו בחנה למה שמטריד אותו כל כך, נכנס העכבר לחור שבקיר, הסתתר שם ולא יצא.

בלילה נשמע קול מתוך מלכדת העכברים, האשה שמעה את הקול ורצה לראות אם העכבר נתפס במלכדת, היא לא חשבה על אופציה נוספת. היה זה נחש ארסי שהסתובב בבית וזנבו נתפס במלכדת המשכללת. כשהאשה התקרבה בחשכה הכיש אותה הנחש והחדיר בה את ארסו.

האפר שהתעורר מקול צעקותיה של אשתו, מהר להוביל אותה למרפאה האזורית, הרופא המקומי נתן לה טפול ראשוני של נוגדי ארס ושלח אותה הביתה למנוחה ולהתאוששות.

למחרת היום כשהשמועה על ההכשה התפשטה בכפר, הגיעו השכנות המסורות לטפל באשה החולה, הם האכילו אותה במאכלים בריאים ומשבחים, והגיעו לכלל הסכמה שהדבר הטוב ביותר בעבורה יהיה מרק עוף משבח.